

METSÄHALLITUKSEN PÄÄTÖS MH 4133/2016/05.04.00

**Kalastuslupia koskevista alueellisista kiintiöistä
Lapin, Pohjanmaan ja Etelä-Suomen
luontopalveluiden alueille vuosille 2017–2019 (pl.
Enontekiön, Inarin, Utsjoen kunnat sekä Lapin
paliskunnan alue Sodankylän kunnassa)**

Annettu Vantaalla 18.11.2016

Päätös

Metsähallitus on vahvistanut seuraavat aluekohtaiset kiintiöt Metsähallituksen hallinnassa olevien valtion vesialueiden käyttämisestä kalastukseen. Vahvistettuja kiintiöitä on noudatettava myönnettäessä lupia tai annettaessa muutoin kalastusoikeuksia. Päätöksessä on eritelty pyydyskalastusta ja vapakalastusta koskevat alueelliset kiintiöt.

PYYDYSLUPA

Ohjeelliset vuosikiintiöt pyydyslupa-alueittain vuosille 2017-2019

Alue: ETELÄ-SUOMI

<u>Pyydyslupa-alueet</u>	<u>P-ala (ha)</u>	<u>Verkot (kpl)</u>
6001 Pohjoinen Keski-Suomi	1069	400
6002 Päijänteen alue	878	400
6003 Suomenselkä	1391	600
6004 Häme ja Satakunta	2538	1000
6005 Eteläinen Rannikkoalue	1753	750
6021 Päijänteen yleisvesi	9 151	3000
6015 Saaristomeren kansallispuisto	16 277	3000
6017 Tammisaaren kansallispuisto	5 094	1500
6020 Itäinen Suomenlahti	3 887	2000
7001 Ylä-Karjala/Ylä-Savo	7 660	3000
7002 Juurusvesi	161	100
7003 Lieksa	7 226	4000
7004 Ilomantsi	2 657	1500
7005 Koirusvesi	456	250
7006 Sorsavesi	310	200
7007 Kuivasaari	62	30
7008 Haukivesi	5 518	1000
7009 Pihlajavesi	1 929	200
7010 Kermajärvi	1 993	300
7011 Haapaselkä-Tolvanselkä	433	250
7013 Lohikoski	310	150
7014 Puruveden yleisvesi	9 220	3000

7015 Pyhäselän yleisvesi	6 588	2300
7016 Oriveden yleisvesi	9 900	3200

Alue: POHJANMAA

Pyydyslupa-alueet	P-ala (ha)	Verkot (kpl)
5001 Suomussalmi	22 333	10000
5002 Hyrynsalmi-Ristijärvi	2366	1000
5005 Kuhmo	21904	8000
5006 Oulujärvi ja ympäristö	42 541	7500
5007 Sotkamo	3191	600
4012 Posio	12144	3000
4003 Kerojärvi	38	35
4002 Oulanka	127	100
4001 Kuusamo	2179	1000
4004 Taivalkoski	9438	5000
4005 Pudasjärvi	2917	1500
4006 Puolanka	2882	1300
4007 Utajärvi	1029	400
4008 Iijoki	1064	500
4009 Keski-Pohja	5550	3000
4010 Norrskär	1404	200
4011 Storskär	3619	500
4014 Lappajärven yleisvesi	3800	2000

Alue: LAPPI

Pyydyslupa-alueet	P-ala (ha)	Verkot (kpl)
3003 Kurittu ja Vajunen	1797	500
3004 Kokkonen	260	125
3005 Sodankylä	2005	600
3006 Savukoski	1110	700
3007 Kemijärvi-Pelkosenniemi	4353	1000
3008 Salla	1500	700
4015 Perämeri	1374	300
2007 Kolari-Muonio-Kittilä	7082	1000
2012 Pello-Ylitornio	9427	1800
2006 Rovaniemi	9587	3000
2003 Ranua-Tervola-Simo	11120	2000
2005 Kemijoki	615	100
2008 Ounasjoki	628	100

LUPAKIINTIÖT VAPAKALASTUSALUEILLA (pienialaiset kohteet)	lupia kpl
Etelä-Suomi (yht)	45000
- Karvionkoski *	2160
Pohjanmaa (yht)	30000
- Oulankajoki *	1000
- Livojoki *	1000
Lappi (ei saamelaisten kotiseutualue)	10000
- Kemihaara *	350
- Nuorttijoki *	1700

* Alueiden osalta on ilmoitettu niiden jokikohteiden kiintiöt, joissa kalastus perustuu pääosin luontaisten lohikalajien hyödyntämiseen. Lupamäärät sisältyvät Etelä-Suomen, Pohjanmaa ja Lapin yhteislupamääriin (45 000, 30 000 ja 10 000 kpl).

LUPAKIINTIÖ VAPAKALASTUKSESSA (laajat lupa-alueet)

	Lupia yht kpl
Lupa-alueet: Itä-Lappi, Länsi-Lappi, P-Pohjanmaa-Kainuu, Etelä-Suomi, merialueet	8000

Kalastusoikeuden haltijoiden keskinäisillä sopimuksilla muodostetuilla yhteislupa-alueilla noudatetaan sopimusten mukaisia kalastuslupamenettelyjä ja -ehtoja sekä yhteisesti sovittuja lupakiintiöitä. Tästä syystä yhteislupa-alueiden kiintiöitä, joista monet vapakalastuskohteet ovat luonnonkalastoon perustuvia jokikohteita, ei vahvisteta Metsähallituksen päätöksellä.

Jos pyydyslupa-alueisiin tulee muutoksia päätöksen voimassaoloaikana, noudatetaan muodostuneilla alueilla maksimissaan 1 verkko/ha kiintiötä.

Merialueilla, kylänrajojen sisäpuolisilla Metsähallituksen alueilla, noudatetaan samaa yksikkömitoitusta kuin sisävesilläkin (maksimissaan 1 verkko/ha). Lakisääteisten suojelun alueiden kalastusta koskevat säädökset otetaan aluekohtaisesti huomioon kalastuksen järjestelyissä.

Tämä lupapäätös on voimassa 1.1.2017– 31.12.2019.

Perustelut

Metsähallituslain 18 §:n mukaisesti kalastuslain 5 §:ssä tarkoitetuille luvulle Metsähallituksen hallinnassa olevan alueen käyttämisestä sanotun lain mukaiseen tarkoitukseen voidaan vahvistaa aluekohtaiset kiintiöt. Kiintiöiden vahvistamismenettely on säädetty siksi, että Metsähallituksen kalastuslupien jakelu myyntipisteiden kautta olisi mahdollista. Osoittamalla alueelliset kiintiöt voidaan lupien myynti jakaa useisiin myyntipisteisiin ja näin lupien myynti saadaan joustavaksi ja asiakaslähtöiseksi. Kiintiöpäätöksellä määritellään alueittain Metsähallituksen myymiin pyydys- ja vapakalastuslupiin perustuva kalastuksen järjestelyn yleislinjaus ja määrä alueittain.

Ammattikalastusta ja kalavesien vuokrausta koskevat päätökset tehdään Metsähallituslain 18 § 3 momentin mukaisesti virkamiespäätöksinä, jolloin niille ei erikseen tarvitse vahvistaa alueellista kiintiötä.

Metsähallitus on kiintiöitä vahvistaessaan ottanut huomioon lakiin sekä omistusoikeuteen ja siihen rinnastettaviin oikeuksiin perustuvat kalastusoikeudet Metsähallituksen hallinnassa olevilla maa- ja vesialueilla. Tällaisia oikeuksia ovat mm. kalastuslain 7 §:n mukaiset yleiskalastusoikeudet (mm. onkiminen, pilkkiminen, silakanlitkaus ja viehekalastus). Kiintiöt on vahvistettu siten, että sanottuja oikeuksia ei loukata. Tämä tapahtuu varovaisuusperiaatteella sekä toteutuneesta lupamyynnistä ja -käytännöistä muodostuneiden kokemusten pohjalta. Kalastuslain 7 §:n mukainen kalastusrasitus (onkiminen, pilkkiminen, viehekalastus) kalastusalueilla on huomioitu kiintiöinnissä LUKE:n (entinen Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen) keräämän kalastusaluekohtaisen saalisaineiston perusteella (Toivonen ym. 2002). Kiintiöinnissä on lisäksi huomioitu kalastajien vuosina 2008-2015 Metsähallitukselle lähettämät saalispalautteet, jotka on käsitelty lupa-aluekohtaisesti Metsähallituksen kalatalouden suunnittelu- ja seurantajärjestelmässä.

Kalatalouden suunnittelu- ja seurantajärjestelmä on internet-pohjainen järjestelmä, johon jokainen Metsähallituksen luvalla kalastanut voi antaa saalispalautteen kalastuksestaan (Luhta 2008). Järjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2008 ja saalispalautteita järjestelmään on kertynyt tähän mennessä kaikkiaan noin 17800 kpl. Vuonna 2011 saaliskeräystä kehitettiin ottamalla käyttöön internetpohjainen saalispäiväkirja (www.tuikki.fi) (Laakkonen 2011) ja vuonna 2015 käyttöön otettiin tuikki.fi palvelun mobiilipalautekanava osoitteessa tuikki.fi/mobi. Kertyneet saalispalautteet raportoidaan kohteittain sekä lupa-alueittain järjestelmässä ja esimerkiksi pyydyskalastuksen osalta lasketaan verkkokohtaiset yksikkösaaliit (CPUE). Pidempiaikaisen yksikkösaalisaineiston kertyessä voidaan jatkossa arvioida myös kalakannan koossa ja rakenteessa tapahtuvia muutoksia lupa-alueilla (Rahikainen 1999). Järjestelmään voidaan tallentaa myös tarkkoja kohde- tai lupa-aluekohtaisia vesien tuottoarvioita mikäli niitä on käytettävissä, tai tuottoa voidaan arvioida yksikkösaaliiden perusteella (Lind 1990).

Kiintiöitä vahvistettaessa on lisäksi perusteena ollut kalastuslain 1 §, jonka mukaan tarkoituksena on parhaaseen käytettävissä olevaan tietoon perustuen järjestää kalavarojen ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä käyttö ja hoito siten, että turvataan kalavarojen kestävä ja monipuolinen tuotto, kalakantojen luontainen elinkierto sekä kalavarojen ja muun vesiluonnon monimuotoisuus ja suojelu. Vesialuekohtainen yksityiskohtainen kalastuksen ohjaus ja sääätely tapahtuvat Metsähallituksen lupamyyntiohjeilla ja lupakohtaisilla erityisehdoilla/säännöillä mm. pyyntiä tai pyydystä koskevilla rajoituksilla. Kalastusluvissa on aina erikseen mainittu mahdolliset kohdekohtaiset rajoitukset. Tyypillisiä vesialuekohtaisia rajoituksia pyydysluvissa ovat verkon silmäkorajoiutukset sekä ajalliset ja/tai alueelliset pyyntirajoitukset. Vapakalastusluvissa tyypillisiä erityisehtoja ovat lupakohtaiset saalisrajoitukset, kalojen alamittarajoitukset sekä ajalliset ja alueelliset pyyntirajoitukset tai kalastustapaa koskevat säännöt. Metsähallituksen kalastusluvut eivät oikeuta kalastamaan kokonaan vuokratuilla vesillä, kalankasvatus- tai muilla rauhoitetuilla vesillä. Kalastuslupien hinnoittelu perustuu maa- ja metsätalousministeriön antamaan asetukseen eräiden Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista.

Tämä päätös on tehty 3-vuotiseksi, koska ei ole nähtävissä merkittäviä muutoksia kalastuksen paikalliskäytössä tarkastelujaksolla eikä vuosittain uudistettavaan kiintiöön ole erityisiä perusteita.

Kiintiöpäätös sisältää muutamia keskeisiä muutoksia kalastuksen lupa-alueiden määrään, laajuuteen ja lupien termeihin liittyen verrattuna edelliseen kiintiöpäätökseen (4673/2013/05.04.00). Muutokset johtuvat pääsääntöisesti muutoksista lainsäädännössä edellisen kiintiöpäätöksen voimassaoloaikana. Keskeiset uudistuneet lait ovat: Kalastuslaki (379/2015) ja laki Metsähallituksesta (234/2016). Asetuksista merkittävimmät muutokset ovat tapahtuneet valtioneuvoston asetuksessa kalastusasetuksessa (1360/2015) ja Maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa eräiden Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista (1592/2015). Uudistuneella Metsähallituslailla ei ollut merkittäviä muutosvaikutuksia tähän kiintiöpäätökseen, sillä kalastusluvut säilyvät myös uuden lain myötä hallintopäätöksinä.

Kalastuslain uudistuksen myötä Metsähallitus päättää kalastuslain 8 §:n mukaisesti kalastusoikeudesta ja kalastusluvista yleisellä vesialueella. Sisävesillä yleisiä vesialueita löytyy seuraavilta suurilta järviltä: Oulujärvi, Lappajärvi, Höytiäinen, Pyhäselkä, Orivesi, Koitere, Puruvesi, Päijänne ja Inarijärvi. Järvien yleisvedet ovat mukana Metsähallituksen lupa-alueissa, joiden mukaiset kiintiöt on ilmoitettu tässä kiintiöpäätöksissä. Osalla yleisvesialueista on myös voimassa laajempia yhteislupa-alueita muiden vesialueiden omistajien kanssa tehtyjen sopimusten mukaisesti. Kaupallista kalastusta koskevat päätökset myös yleisvesien osalta tehdään virkamiespäätöksinä. Kalastuslain 49 §:n mukaisesti ainoastaan kaupallisilla kalastajilla ja heidän lukuunsa toimivilla on kaupallista kalastusta harjoittaessaan oikeus käyttää kaupalliseen kalastukseen tarkoitettuja pyydyksiä. Tällaisia pyydyksiä ovat trooli sekä muualla kuin leveysasteen 67°00'N pohjoispuolisissa vesissä verkot, joiden yhteen laskettu pituus on pyynti- tai venekuntaa kohden enemmän kuin 240 metriä. Verkkomäärää (240 m) koskeva rajoitus huomioidaan suoraan Metsähallituksen ei kaupallisten kalastajien luvanmyynnissä. Toisaalta tähänkin asti keskimäärin Metsähallituksen pyydyskalastajat ovat ostaneet luvat vain neljälle verkolle (n. 120 m).

Vuoden 2016 alusta voimaan tulleen kalastuslain myötä tuli käyttöön valtakunnallinen kalastonhoitomaksu, jonka maksamalla jokainen saa tietyin rajoituksin oikeuden kalastaa yhdellä vieheellä koko maassa. Valtakunnallinen kalastonhoitomaksu on tehnyt osaltaan Metsähallituksen koko maan vieheluvan tarpeettomaksi. Tästä syystä Metsähallituksen alueellisella vapaluvalla (maantieteellisesti rajatummalle alueelle) korvataan aiemmin käytössä ollut ns. koko maan viehelupa. Niin sanotun koko maan vieheluvan pysyttäminen lupasuoritteena merkitsisi suurta todennäköisyyttä vieheluvan sekoittamisesta kansalaisten keskuudessa kalastonhoitomaksun perusteella saatavaan viehekalastusoikeuteen. Metsähallituksen alueellinen vapalupa oikeuttaa alueesta riippuen kalastamaan usealla vavalla/vieheellä ja kalastamaan vaelluskalavesistöjen koski- ja virta-alueilla, joihin kalastonhoitomaksu ei anna pelkästään kalastusoikeutta.

Valtioneuvoston asetus kalastuksesta (1360/2015) sisältää useita kalojen rauhoituksia, pyyntimittoja sekä saaliskiintiöitä koskevia säännöksiä, jotka koskevat myös Metsähallituksen luvilla tapahtuvaa kalastusta.

Aiempaan kiintiöpäätökseen verrattuna pyydyskalastuksen kiintiöt on tässä päätöksessä ilmoitettu verkkomäärinä, ei pyydysyksiköinä, koska yksiköt on koettu vaikeaselkoisiksi asiakkaiden kannalta. Yksi verkkolupa (= yksi pyydysmerkki, jonka kalastaja kiinnittää pyydykseensä) oikeuttaa kalastamaan, ellei lupahdoissa muuta mainita, vaihtoehtoisesti

kolmella katiskalla, 10 kpl:lla syöttikoukkuja, enintään 1,5 metriä korkealla rysällä, enintään sadan koukun pitkäsiimalla ja lisäksi atraimella, harppuunalla ja jousella. Rantanuotan (alle 6 m) tai paunetin käyttö edellyttää 4-6 pyydysmerkkiä lupa-alueesta riippuen. Ravustusluvat myydään erillisinä lupina (1 rapumerta tai – lippi tai vastaava). Eri pyydysmerkkejä koskevat maksut perustuvat Maa- ja metsätalousministeriön asetukseen eräiden Metsähallituksen julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista (1592/2015).

Metsähallituksen kalastuksen lupamäärät ovat viime vuosina keskimäärin hieman laskeneet (taulukko 1).

Taulukko 1. Kalastuslupien määrä lupalajeittain vuosina 2006-2015.

	Pyydysluvat *	Vieheluvat **	Virkistyskalastusluvat**	Yhteensä (kpl)
2006	9130	2417	46978	58525
2007	6232	2954	55329	64515
2008	6714	3251	65970	75935
2009	6153	2892	63700	72745
2010	5963	3068	55235	64266
2011	5422	2919	60833	69174
2012	5251	2647	62601	70499
2013	4874	2334	57902	65110
2014	5167	2343	55764	63274
2015	4730	3088	53800	61618

* Keskimäärin pyydysluvalla kalastaja lunastaa luvan noin neljälle verkolle (=4 pyydysmerkkiä, esim. vuonna 2015 keskimäärin 4,2 verkkoa/lupa).

** Tässä kiintiöpäätöksessä kiintiöt on kuvattu vapalupa-alueittain (vieheluvat+ virkistyskalastusluvat).

Lupa-aluekohtainen ohjeellinen maksimikiintiö pyydyskalastuksessa on yksi verkko yhtä vesihehtaaria kohti edellisen kiintiöpäätöksen (4673/2013/05.04.00, 1.11.2013) mukaisesti, joka on yleisesti käytössä mallina yksityisilläkin vesillä osakaskuntien ja kalastusalueiden mitoituksessa. Kuitenkin, koska pyydyskalastuksen määrä on tarkastelujaksolla vuosina 2006-2015 käytännössä koko ajan vähentynyt (taulukko 1), on tässä kiintiöpäätöksessä pyydysaluekohtaista kiintiötä suhteutettu tarkemmin toteutuneeseen lupa-aluekohtaiseen lupamyyntiin, saalispalautteisiin vuosilta 2008-2015 sekä arvioituun kasvupotentiaaliin. Tästä syystä ohjeellinen kiintiömitoitus lupa-alueilla on keskimäärin 0,3 verkkoa/ha. Asetetuilla kiintiöillä huomioidaan myös yhä tarkemmin lupa-aluekohtaisesti varovaisuusperiaate 3 vuoden kiintiöintijaksolla. Jos kiintiöpäätöksen voimassa ollessa kalastuksen käytännön järjestelyt johtavat muutoksiin pyydysvesien rajoissa, noudatetaan edelleen kiintiön yleisperiaatetta eli maksimissaan 1 verkko/ 1 vesihehtaari. Tehopyyntiä vaativissa yksittäisissä kohteissa eli erityisen särkikalavaltaisissa tai ylitiheissä siikakannoissa kiintiö voi olla suurempikin kalaston rakenteen korjaamiseksi. Pyydyskalastuksen mitoitus kattaa Metsähallituksen luvilla tapahtuvan pyydyskalastuksen mlk. ravustuksen. Pyydyslupa-alueilla tapahtuva kaupallinen kalastus on huomioitu kiintiöinnissä. Kaikkiaan noin 65 prosentilla lupa-alueista on kiintiöissä varauduttu kaupalliseen kalastukseen. Mikäli pyydyslupa-alueissa jää vuotuista pyydyskiintiöitä käyttämättä, voidaan kalavesien hoidon ja kaupallisen kalastuksen edistämiseksi kiintiötä tarvittaessa käyttää myös kaupalliseen kalastukseen ja päinvastoin.

Kiintiöpäätöksen pyydysvesikohtaiset jaottelut on esitetty Metsähallituksen luontopalvelujen aluejakoon (Lappi, Pohjanmaa, Etelä-Suomi) pohjautuen.

Vapakalastusalueille (entiset virkistys- ja viehekalastusalueet) on annettu Metsähallituksen luontopalveluiden hallinnolliseen aluejakoon pohjautuvat kiintiöt. Lupakiintiöt perustuvat vuosien 2006-2015 toteutuneeseen lupamyyntiin, saalispalautteisiin vuosilta 2008-2015 sekä arvioituun kasvupotentiaaliin.

Osalla pienialaisilla (pistemäisillä) vapakalastusalueilla kalastus perustuu ongintakokoisten kalojen istutuksiin tai luonnontilaisten kalakantojen tuki-istutuksiin. Kiintiöpäätöksessä on eritelty vapakalastuskohteiden aluekohtaiset kiintiöt koskien muutamia jokikalastuskohteita, joissa kalastus perustuu pääosin luontaisten lohikalajien hyödyntämiseen. Kohdekohtaisella kiintiöinnillä näillä kohteilla halutaan tarkemmin huomioida mm. luontaisten arvokkaiden lohikalakantojen kestävä käyttö. Sen sijaan ns. istuta-ongi kohteiden osalta, joiden kalastus perustuu pääasiassa ongintakokoisten istutettujen kalojen kalastukseen, vastaavaa kohdekohtaista erittelyä ei edelleenkään katsota tarpeelliseksi.

Laajat vapakalastusalueet sisältävät runsaasti kasvupotentiaalia erityisesti järvien, lampien ja merialueen kalastuksen osalta, joista löytyy vajaasti hyödynnettyjä kalalajeja, kuten ahventa ja haukea.

Lähteet

Laakkonen, M. 2011. Kalastuspäiväkirja kokoaa saalistiedot. Suomen Kalastuslehti 5/2011. S. 20-21.

Lind, E.A. 1990. Kalapopulaation perusparametrit. Valtion painatuskeskus, ammattikasvatustieteiden tutkimuskeskus, Helsinki 133 s.

Luhta, P-L. 2008. Evä@ parempiin kalavesiin. Suomen kalastuslehti 4/2008. s. 23-25.

Rahikainen, M. 1999. Kalakannan runsauden arviointi yksikkösaaliin perusteella. s. 161-169. Teoksessa: Böhling, P. & Rahikainen, M. (toim.) - Kalataloustarkkailu – periaatteet ja menetelmät. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki. 303 s.

Toivonen, A-L., Moilanen, P. & railo, E. 2002. Suomi kalastaa 2001 – kalastusrasitus kalastusalueilla. Kala- ja riistaraportteja 266, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki. 52 s. + 4 liitettä.

Lainkohdat

Laki Metsähallituksesta (234/2016), 18 §

Kalastuslaki (379/2015), 1 §, 5 §, 7 §, 8 §, 49 §

Valtioneuvoston asetus kalastuksesta (1360/2015), 1 §, 2 §, 4 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen valittamalla muutosta Pohjois-Suomen hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valitusosoitus on liitteenä.

Päätöksen täytäntöönpano

Tämä päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Päätöksen tiedoksianto

Tämä päätös saatetaan tiedoksi yleistiedoksiantonä. Päätös pidetään nähtävänä 31.12.2016 saakka Metsähallituksen keskusyksikössä (Vernissakatu 4, 01300 Vantaa), Ivalon palvelupisteessä (Ivalontie 10, 99800 Ivalo), Ylä-Lapin luontokeskus Siidassa (Inarintie 46, 99870 Inari) ja Tunturi-Lapin Luontokeskuksessa (Peuratie 15, 99400 Enontekiö) sekä lisäksi Metsähallituksen www.eraluvat.fi - sivuilla. Asiakirjan nähtäväksi asettamisesta ilmoitetaan virallisessa lehdessä sekä lisäksi seuraavissa sanomalehdissä Helsingin Sanomat, Lapin Kansa, Kaleva, Kainuun Sanomat, Maaseudun Tulevaisuus ja Hufvudstadsbladet.

Erätalousjohtaja

Jukka Bisi

Ylitarkastaja

Mika Laakkonen

VALITUSOSOITUS

(Laki Metsähallituksesta 21 §)

Tähän päätökseen tyytymätön voi hakea siihen muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen kirjallisella valituksella.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka osoitetaan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- valittajan nimi ja kotikunta
- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi sekä perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelämä.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja, jollei asiamiehenä toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan tulleen tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene

- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksi- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä
- jos päätös tai kuulutus sen nähtävänä pitämisestä on julkaistu virallisessa lehdessä tai julkisella kuulutuksella ilmoitustaululla, katsotaan tiedoksisääntö tapahtuneen seitsemäntenä päivänä siitä päivästä, jolloin kuulutus virallisessa lehdessä on julkaistu tai kuulutus pantu ilmoitustaululle.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmän voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä, faksina, sähköpostilla tai asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Valituksen on saavuttava viranomaiselle virka-aikana ennen 30 päivän valitusajan päättymistä, jotta valitus voidaan tutkia. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän virka-ajan päättymiseen.

Hallinto-oikeuden yhteystiedot

Pohjois-Suomen hallinto-oikeus
Isokatu 4, 90100 Oulu
(PL 189, 90101 Oulu)
Puhelin: 029 56 42800
Faksi: 029 56 42841
Sähköposti: pohjois-suomi.hao@oikeus.fi